

prima instanță: M.Diaconu
instanța de apel: N.Simciuc, A.Nogai și A.Doga

Dosarul nr.2ra-2669/15

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul: Valeriu Doagă
Judecătorii: Galina Stratulat și Sveatoslav Moldovan

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Motricenco Nina, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Motricenco Nina împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, Ursu Mihai și Comisiei de primire-predare cu privire la recunoașterea ilegală a acțiunilor, apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Motricenco Nina și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 10 iulie 2014

c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2013 Motricenco Nina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, Ursu Mihai și Comisiei de primire-predare cu privire la recunoașterea ilegală a acțiunilor, apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

În motivarea cererii de chemare în judecată Motricenco Nina a indicat că la 20 noiembrie 2012 a fost concediată de la Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală din funcția de contabil-șef în temeiul art.86 alin.(1) lit.h) Codul muncii.

În ziua concedierii a fost lipsită de către pîrîți de posibilitatea de a transmite documentele, bunurile materiale și imateriale aflate în gestiunea sa.

Recent a aflat că directorul Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală Ursu Mihai a secretizat acte oficiale în care a introdus date false și defăimătoare în privința sa, ce i-au atins considerabil reputația profesională.

Ministerul Culturii la răspunsul nr.10-09/1926 din 22 iulie 2013 a anexat demersul directorului Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală Ursu Mihai nr.1/01/05 din 03 ianuarie 2013 și actul de constatare al Comisiei de primire-predare din 21 noiembrie 2012 care conțin informații vădit false cu caracter denigrator despre comportamentul său iresponsabil și abuziv în ziua concedierii din funcția de contabil-șef ce a cauzat perturbarea ulterioară a activității serviciului financiar-contabil.

Membrii Comisiei de primire-predare au indicat în actul de constatare din 21 noiembrie 2012 informații vădit false, defăimătoare și anume: „ în legătură cu refuzul fostului contabil-șef al Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală Motricenco Nina de a preda toate bunurile și documentele contabile aflate în gestiunea ultimei, conform pct.2 al ordinului de concediere nr.94-RUC din 20 noiembrie 2012”, însă în realitate membrii Comisiei au încălcat legislația în vigoare și au lipsit-o de posibilitatea de a transmite documentele și bunurile conform regulilor stabilite de legislație.

Directorul Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală Ursu Mihai a aprobat această informație falsă ce se conține în Actul de constatare din 21 noiembrie 2012 și a răspândit-o prin scrisoarea nr.1/01/05 din 03 ianuarie 2013 Ministerului Culturii.

La 12 august 2013 s-a adresat Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală și Comisiei de primire-predare cu cerere prealabilă, prin care a solicitat rectificarea informației vădit false și defăimătoare ce se conține în Actul de constatare din 21 noiembrie 2012, dezmințirea informației răspândită prin scrisoarea nr.1/01/05 din 03 ianuarie 2013, repararea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei, însă pînă în prezent nu a primit nu a primit răspuns.

Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală a lipsit-o de posibilitatea de a se angaja în corespundere cu gradul de calificare și experiența acumulată în domeniul economico-financiar în care a activat o viață întreagă, intenționat și cu rea-credință i-a denigrat imaginea și reputația profesională, răspîndind prin documente oficiale informație falsă despre comportamentul său iresponsabil și abuziv precum că a refuzat transmiterea documentelor contabile și bunurilor materiale aflate în gestiunea sa.

Informația falsă, mincinoasă și denigratoare conținută în documentele oficiale a Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală răspîndită Ministerului Culturii i-a lezat considerabil onoarea, demnitatea și reputația profesională, provocîndu-i suferințe psihice.

Cere Motricenco Nina recunoașterea acțiunilor Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală, Ursu Mihai și a Comisiei de primire-predare privind organizarea, efectuarea transmiterii documentelor contabile, bunurilor materiale și imateriale aflate în gestiunea sa în funcția de contabil-șef, recunoașterea încălcării principiilor de bază ce reglementează raporturile de muncă și anume: interzicerea muncii forțate și a discriminării în domeniul raporturilor de muncă, egalitatea în drepturi și posibilități a salariaților, asigurarea dreptului salariaților la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, obligarea dezmințirii informațiilor vădit false și defăimătoare din Actul de constatare din 21 noiembrie 2012 și scrisoarea nr.1/01/05 din 03 ianuarie 2013, încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 iulie 2014 acțiunea Ninei Motricenco a fost respinsă ca nefondată și neprobată.

La 25 iulie 2014 Motricenco Nina a depus apel nemotivat, iar la 29 octombrie 2014 apel motivat împotriva hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 10 iulie 2014.

Curtea de Apel Chişinău prin decizia din 28 aprilie 2015 a respins apelul declarat de Motricenco Nina şi a menţinut hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 10 iulie 2014.

Instanţele judecătoreşti au motivat soluţiile că în baza pct.2 al ordinului nr.94-RUC din 20 noiembrie 2012 Motricenco Nina fiind concediată din funcţia de contabil-şef urma să predea Comisiei de primire-predare legal instituită toate documentele contabile, bunuri materiale şi imateriale aflate în gestiunea sa.

Acte de predare-primire a documentelor contabile, bunurilor materiale şi imateriale aflate în gestiunea Ninei Motricenco de Comisia de primire-predare nu au fost întocmite.

Inacţiunea în vederea transmiterii documentelor contabile, bunurilor materiale şi imateriale este un refuz al reclamantei Motricenco Nina, deoarece transmiterea propriu zisă constituie o obligaţie şi nu un drept.

Motricenco Nina nu a prezentat nici o probă, înscris, mărturii care să ateste intenţia de a transmite fostului angajator actele şi bunurile aflate în gestiune după concedierea din funcţie.

Constatările din Actul de constatare din 21 noiembrie 2012 şi scrisoarea oficială nr.1/01/05 din 03 ianuarie 2013 corespund realităţii.

Constatarea refuzului predării documentelor şi bunurilor aflate în gestiunea Ninei Motricenco nu este defăimătoare.

Directorul Muzeului Naţional de Etnografie şi Istorie Naturală, Ursu Mihai şi membrii Comisiei de primire-predare şi-au exercitat atribuţiile de serviciu la raporturile invocate de Motricenco Nina.

La 26 august 2015 Motricenco Nina a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 28 aprilie 2015, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărîrii primei instanţe, emiterea unei noi hotărîri, prin care acţiunea să fie admisă, constatarea violării de către instanţele de judecată a art.6 alin.(1), art.8, art.13 şi art.14 ale Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

În motivarea recursului Motricenco Nina a invocat că instanţa de apel a încălcat normele de drept material prin neaplicarea Legii contabilităţii şi ordinelor Ministerului Finanţelor care reglementează procedura de transmitere a bunurilor şi documentelor contabile aflate în gestiunea contabilului-şef.

Instanţa de apel a încălcat prevederile art.130, art.373 alin.(2), art.383 Codul de procedură civilă, judecînd pricina fără cercetarea nemijlocită a probelor prezentate.

La examinarea pricinii i-au fost încălcate drepturile consfinţite în Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale şi anume: dreptul la un proces echitabil, dreptul la respectarea vieţii private şi de familie, dreptul la un recurs efectiv, interzicerea discriminării.

Instanța de apel prin decizia emisă a legalizat abuzul de serviciu și de putere prin care intimații au primit dreptul ilegal pentru hărțuirea morală și discriminarea contabilului-șef al instituției bugetare, de a modifica după bunul lor plac procedurile stabilite în cadrul normativ pentru buna funcționare a instituțiilor publice.

Intimații nu au prezentat probe în confirmarea faptului că în ziua concedierii angajatorul au avut pretenții în privința comportamentului sau obiecții în privința îndeplinirii obligațiilor de serviciu în funcția de contabil-șef.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că nu a refuzat în ziua concedierii să predea bunurile și documentele contabile.

La 20 noiembrie 2012 ora 16.15 i-a fost adus la cunoștință ordinul de concediere și dată afară din birou împreună cu colectivul contabilității, iar ușa a fost sigilată.

În aceeași zi la ora 17.15 i-a fost eliberat carnetul de muncă, iar intimații nu i-au comunicat că este obligată să se prezinte a doua zi la Muzeu pentru a lucra.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 octombrie 2015 Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală a prezentat referință la recursul declarat de Motricenco Nina solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil pe motiv că nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate de Motricenco Nina în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, audiind raportul verbal al judecătorului raportor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Motricenco Nina în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”. (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Prima instanță și instanța de apel la examinarea pricinii au asigurat recurentei Motricenco Nina condiții egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției și nu i-au încălcat drepturile prevăzute de art.6 alin.(1), art.8, art.13 și art.14 ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Motricenco Nina în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Motricenco Nina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Galina Stratulat

Sveatoslav Moldovan